

Revyen der er en aften værd

Amagerrevyen har haft premiere på årets forestilling i det komprimerede Teater Play på Strandlodsvej

Af Terkel Spangsbo

Amagerrevyen er født af veteraner fra den nyere Dragørrevy med Dorthe Munksgaard som frontfigur. Hun er også den eneste tilbageværende af grundlæggerne og stadig aktiv på og bag scenen. Dragør Revyen var indholdsmæssigt meget præget af lillebyens politikere og kendisser i det kulturelle liv, altså meget lokal, samtidig med at den kunne klassificeres som en lagkage revy.

Intet nedsættende i det. Det er de store danske revyer også, altså numre om lidt af dit og lidt om dat. Amagerrevyen har bevidst valgt ikke at slide på sit navn, men vil være mere en københavner end en Amager revy.

Det ville også være svært. Hvor publikum i en lokalrevy som Dragørs har en fælles referenceramme, alle er med og kender sin kommunalbestyrelse og byens festlige originaler og skikke, så kender amagerkanere og udenbys gæster ingen lokale originaler (der er da masser af dem) i stedet tyr Amagerrevyen til landskendisser og almene emner.

- Og det gør de godt - ingen overraskelser, men kendte fordomme på godt og ondt.

Et eksempel var nummeret IND TIL BENET i årets Amagerrevy. Lokaliteten fortælles hurtigt med en lille skranke med et påklisset skilt. 'Region Midt-sjælland'. Emnet klares med en telefonsamtale med en sundhedsmyndighed, der vil komme på besøg. Det handler om benamputation. Så er vi i gang - handlingen, en morsom forvekslingskomedie, hvor publikum ved, at sygeplejersken forsvare nødvendigheden af hospitalets mange amputationer og manden, der kommer ind, taler om konens splint i foden.

Herefter kører snakken 'om at skære helt ind til benet' og 'hug en hæl' ... Jeg anede ikke, at der fandtes så mange fraser, hvor varianter af ordene ben, lår, fødder indgår. Det var morsomt.

Velsmagende lagkage

Og så smøres lag på lag som i en lagkage. Lagkage revy er ikke nedsættende, men en accepteret genrebetegnelse.

Jeg holder (for) meget af lagkage, men jeg skal ikke kunne svare på om det er moussen, fondanten, citronbunden, vaniljecremen, mokkageléen, havtornen eller glazen, som gjorde kagen appetitlig.

Det er på samme måde med Amagerrevyen. Jeg var godt underholdt, men kan i store træk ikke huske hvorfor - og dog visse præstationer kan jeg genkalde og både rose og undlade at kommentere.

Teater Play skaber en intim stemning og personalet er smilende og venligt. Det skabte også store smil, da spillerne dukkede op i foyeren før forestillingsstart og sagde velkommen. 'Vi vil lige se på jer, inden I skal se på os', lød det.

Derefter gik det løs med 25 sange, sketches og monologer. Det var mange og ud fra betragtningen af, at publikum ikke ved, hvad de ikke får, kunne færre have gjort det - men det er svært som det hedder i journalistsproget 'to kill your darlings'. Tidligt efterlyste holdet tekster fra fjern og nær, skrev også en del selv - derefter ligger det ikke til hørebenet at sparke bolden ud af banen. Men vi, publikum, ved heller ikke, om de har gjort det, men det var ikke blevet en kedeligere aften, hvis der var droppet et par numre.

Det samme kunne være gjort på kostumesiden. Revyen vandt på tempoet, kvikt ind og så hurtigt afløsning. Selvom jeg som anmelder så revyen til premieren med et yderst venligt og hørligt vennepublikum, skete en exit, mens applausen stadig lød og dårligt havde lagt sig, før næste nummer var i

gang. Flot og gennemført.

Mange kostumer virkede hentet vilkårligt i udklædningskassen. Ganske overflødig, ikke alle var lige elegante. Naturligvis var insekt-kostumerne velvalgte (er det mon en signatur-udklædning, vi skal vente mere om?) til føljetonen (1. akt i første udgaven af revyen på Play) og striden om Amagerfælled. Nu havde salamander og humlebi 'vundet' over gravkøerne - i al fald for en stund - og så skulle andre insekter aldeles ikke flytte ind. 'Sådan nogle snyltere' lød det fra dem, der var kommet først. Et dejligt tvist på problematikken.

Hver af skuespillerne har deres udstråling og deres charme. Ser anmelderen med pipette-syn, så er der forskel, men for lige at bruge et udtryk fra lærerkonflikten for år tilbage, hvor det lød fra fagforeningsformanden, at 'det kan da godt være, at der er dårlige lærere, men ingen er dårligere end gennemsnittet'.

Sjove kvinder... og Poul Dissing

En ting fik vi svar på. Kan kvinder være morsomme, ja direkte lummerpinlige og platte? Ja det kan de, jeg husker, jeg lo. Det gjorde jeg flere gange og der var også øjeblikke med eftertænk-

*Mille Berg leverer også i år som Folketingets forkvinde en opsang til Folketingets medlemmer.
Foto: Amager Revyen.*

somhed. Mille Bergs nummer 'Alt for ærlig', hvor hun opfordrer folk til at sige sandheden til hinanden og derefter præsenterer os for urkomiske situationer, hvor det havde været bedre, hun havde holdt sin kæft. Godt skrevet, godt fremført.

Jeg så gerne, at der også var et svirp eller to til publikum. En revy kan være narrens rolle i dagens samfund. Det er ikke en betingelse, men benyt dog chancen, nu I revyfolk har platformen for jer selv og har evnerne.

Jeg blev ikke ramt - kom emnerne mig ved, næh. Men husk hvad jeg skrev i starten. Jeg var godt underholdt.

Fremhæves skal det afsluttende medley, hvor sangeren Poul Dissing blev hyldet - her var stor kvalitet i kompositionen, fremførelsen, valget af sange, måden at skære teksterne på - her er noget, som kan bruges fremadrettet (grimt ord). Det var et øjeblik af stor kunstnerisk styrke - jeg skal nok komme til revy i 2024, men også gerne til en rendyrket kabaret.

eneste TRYKKERI på Amár

Se vores udvalg fra A-Å på
atlasgrafisk.dk

Tryksager · Profiltøj · Reklamegaver

ATLASGRAFISK

Tryk på alt *et sted*

Kirstinehøj 63 · 2770 Kastrup · 32 55 77 77

*Frida Sigurth i rollen som Inger Støjberg i nummeret 'Valg på slottet'.
Foto: Amager Revyen.*